

A kormány bizalommal néz a budget-vita elé, a mint remélhető az is, hogy a Bécsben az egyházpártiak javaslatait ellen szított kedvezőtlen hangulat ismét helyet fog engedni az alkotmányos feltevéseknek és a javaslatok szentesítése által véget vetnek a koronának a mindent felemészítő örökös zűrzavarnak.

Belföld.

* Az országgyűlési szabadlevél párt képviselői értekezletet megkezdte a költségvetés részletes tárgyalását. A kisebb tiszteletdíj előirányzatát elfogadta és hozzájárult ahhoz is, hogy az országgyűlési nyomtatványokra 10 000 forint többet vegyenek fel a költségvetésbe. A belügyi tüzérszervezettel szemben Vargies Imre, Kórosi Sándor, Tisza Kálmán és gróf Thoroetzky Lajos szavaltak fel. Tisza Kálmán a nemzetiégi kérdésre nézve, Thoroetzky a magyar tulajdonban lévő román határkerítések dolgában két felvilágosítást. Hieronymi Károly miniszter általános helyesléssel találkozott felvilágosításai után az értekezlet változatlanul elfogadta a költségvetést.

* A törvényes kamattal lezáruló tárgyalás két törvényjavaslatot terjesztett az igazságügyminiszter a képviselőház elé. Az egyik a sorosabb értelemben vett Magyarországra, a másik a magyar korona országainak egész területére vonatkozik. Két különálló törvényjavaslattal benyújtás azért volt szükséges, mert törvényes kamattal megállapított törvények és egyéb igazságszolgáltatás közt vannak olyanok, melyeknek törvényességét egyedül a sorosabb értelemben vett Magyarország területére vonatkozik, míg az idevonatkozó törvények és szabályok más része a magyar korona országainak egész területén hatályos, ezek tehát a Horvát-Szlávon országokkal közös törvényhozás útján módosítandók.

Külföld.

* Az orosz törvényszék. A külügyminiszter Oroszország külföldi képviselőihez intézett körlevelében kijelenti, hogy a cár szándékán el van töltve, hogy attya nyomdokain haladj; országot a belső jólétek fogja szentelni és semmiben sem fog eltérni attól a békés, lojális és szilárd politikától, amely az általános megnyugtatáshoz any-

nyira hozzájárult. Oroszország tradícióihoz híven, ápolni fogja a barátságos viszonyt a hatalmak mindgyökével s a jog és a törvény rendszertelében látja az állam nyugalalmának legerősebb biztosítékát.

* Szociálisták a belga képviselőkamrában. Brüsszelben a kamarát nov. 13-án megnyitották; a szociálista képviselők mozgósították az utazót; tömörked munkás foglalták el a parlament épületét felé vezető utcákat és ültették a szociál-demokraták képviselőit, azt is kiáltva: „Vive la revolution sociale!” A rendőrség alig tudta tartani a rendet. A szociálista képviselők minjárt a rendben lefolyt verifikálás után botrányt provokáltak a hűségfrít megtagadásával. Valószínűleg formális indítványt fognak tenni a királyság eltörlése iránt.

* A béket kívánó Kína. Hsuecsingcseng, Kína berlini nagykövete, nov. 11-én felkérte a berlini külügyi hivatalt, hogy közvetítse a békekötést a két háborús ország között. A német kormány nagyon tartózkodó magatartást tanusít. — A Reuter-ügynökség értesülése szerint a diplomáciai helyzet Kínát és Japánt illetőleg változatlan. A kölcsönös eszmecsere folyik. Kevésbé valószínű, hogy az európai hatalmak erre vonatkozólag valamely lépést tegyenek, míg az Egyesült Államok kormányának közvetítő javaslatokat fog tenni.

Román dolgok.

Mihályi metropolita.

A „Dreptatea” utolsó száma vezércikkben foglalkozik dr. Mihályi Viktor logoszi gör. kath. püspöknek bírálatával érkekké való kinevezésével. Elmondja, hogy ezen nehéz napokban, melyek tele vannak a román nép lelkiismeretével elleni politikai elnyomásokkal, a legnagyobbat örömet és reménytel a jövőt illetőleg tilt az ezen kinevezés. Két és fél évig harca-hatalmait a magyar kormány ezen kinevezést, pedig semmi elfogadható ok sem magyarázhatja meg a magyar kormány h tározatlanságát és politikai érte-

lemhiányát. Megengedi, hogy a kormánynak nem tetszett a választás eredménye; megengedi, hogy az akkori külügyminiszter más jólét megválasztását rendelte, a ki azonban... Kiharadt. A logotól választás egyike volt a legromlásasabbnak; megmutatta a román nép egy a kormány, mint az országban, hogy teljesen ismeri ezen magyar egyházi méltóságok fontosságát. A midőn a kormány feljöttük politikája a polgárok vallási és magánéletét is fenyegeti, égető szükség az egész nép egyetemes, hogy kiadás és eredmény munkálkodásban megvédelemzők a román diétet a mely anyai veszélynek van kitéve. Mi halál dr.-ban a román nép egy nagyműveltség, valódi román érzelmi és tetterős férfút nyer. Szívbeli ádvölzi az új metropolitát.

Pituk Béla és a „Dreptatea”.

„Most vagy soha!” A magyar lapok azt a hírt hozzák, hogy Pituk Béla volt gör.-kath. pap újvetül kezdve egy filo-magyar-román lapot szándékozik Nagy-Váránod kiadni. Ha meg a vigmezőkben meg fog aztán magyar-román tevérség keltezni, úgy aztán soha sem. (Nem esélyes az ellenfelet ilyen követélen lenézni, merthéha? . . .)

Ez aztán a bátor legény!

A vasárnapi „Dreptatea”, egy egész hét eseményét dícsorítja, ezt is oda szorította: „Mindenkétől ott állanak a legujabb sajtóperek. (Már t. i. az óvó) Úgy látszik, hogy a pereknek nem lesz vége. (Ez a román lapoktól függ.) A hatalmasak a szenvedély által megvakítottak, az hiszik, hogy az ilyen perekkel, börtönökkel és súlyos pénzbüntetésekkkel, egy időre be fogják a román nemzeti lapok szerkesztőinek száját dugni és aztán a román nép, a védőket nélkülözve, ellátogat és szolgálja fog lenni másoknak.

Azonban a nap hatalmasan esádlódi fognak. Tanu a mult. A baj még több volt, az időzések még súlyosabbak; azonban a nép nem veszett el, sőt még inkább megmozdult a küzdelemre és ma a nyelvért és nemzetségre kész minden áldozatra.

Ez mind így van, de ezzel a sajtóperek a „Dreptatea” nem bírhatja az „őh nép” háta mögé, a melynek azokhoz semmi köze.

KÜLÖNFÉLEK.

— Kitűntetés. A király Vil. és Póka János altábornagy a kolozsvári VI. és Póka János altábornagy a budapesti I. honvédkörlet parancsnokának a Lipót rend lovagkeresztjével adományozta. A helybeli honvéd tisztikarban nagy örömet keltett a népszerű altábornagy megérdemelt kitüntetése.

— A brassói jótékonsági egyet az idén is, tervbe vett a szegény iskolás gyermekek felruházását, a végül december hó 4-én zeneestélyt fog rendezni, melynek jövedelme szintén a célra lesz fordítva. Az egyet elnöksége az alkalmából felkérte a nemességi unyemberbarátok, hogy a nemességi elnök határozatból előmozdítsa véget adományait, u. m. ruhák, ruhakele, pénz stb., az egyet elnöksége, Kopanitsch Ödönök, lehetőleg mielőb a szolgálatban sziveskedjenek, hogy a ruhák elkészítése a kellő időre megtörténhessék. Régi ruhaharabok is köszöntek fogadtak. Az adományok hirlapilag fogak nyugtatni.

— Az új szász püspök. Dr. Müller Frigyes szász püspök ünnepélyes beköltözése Nagy-Szabonban hírtől ment végbe. Ezt megelőzőleg vasárnap este a tanuló ifjúság a megyei szűnők kiállítását, előlón tanárakkal száz egy laklya fénye mellett a püspök palota elé vonult s ott zeneerőddel tisztelet meg, majd a gym.-igazgatója Albrich tartott ádvölzi beszédet. A püspök erre válaszul megköszönte a kitüntetést, melyben őt az ifjúság részesítette s ültette a tanárokat, kik így lelkesedni tudt ifjúságot nevelnek, mert ugymond, az ifjúság szellemi nevelésében rejlik az egyház és a hazai jövő felvirágzásának biztosítása. Az ünnepély beiktatás d. e. 9 órákor vette kezdetét. A püspök kelt a nagy templomig a leány és a fiú növendékek képeket sorfalta. A hadsereg részéről volt Bied Páhr tábornok több magasságru tiszt, Este 14 óra ritéki bankett volt, melyre az összes egyházi és

Horstense néni mindig a sarkamban volt, de egyszer néhány percre meg sikerült el elvitolítani. Azt mondtam, hogy az öltözkömmen kell valamit javítani; ott hagyott egy tamaris bokor mögött s előre siett.

Mozdultalanul, lesüllyt szemmel álltam pár percig s mire felállítottam, ott állt előttem a fiatal kapitány. Arcam sápadt volt. — Grófné, — szolt hirtelen, — beszélnem kell önnel; hisz tudja, hogy imádom. Hallgasson meg. Csak öt percet engedjen nekem, hogy ketten, egyedül beszélhessünk. Ma este fölkeresem a lakosztályában.

Arcom talán nem jelezte ki ellenkezést, de szóhoz nem juthattam. A társaság hozzánk csatlakozott.

Képzelted, mily igazgatott volt a napom. Zavart voltam, éjtelenlen feleleteket adtam mindenkinnek s halványaságom általánosan feltűnt.

Horstense néni hozzám siett.

— Szenevds? — kérde réztétél — Nem, nincs semmi bajom; Kisé fíradt vagyok; holnap már elmúlik az egész. Visszatovultam a szobámba. Végzetlen szomorú fagott el; in az a szép és érdekes kis kaland, így közönségesen végződött! Hisz nem mondtam ellent kívánságának! Pedig csakis az köszöntött, hogy Horstense néni nem bízik bennem. Átkoztam perzenyi gyöngegesemet, mely a kapitányt így felbátorította!

Ah, ha ide merne jönni, gondoltam, nemcsak, hogy nem fogadná őt, hanem még szigorúan meg is büntetné mezeiséreért.

A míg a gondolatokkal foglalkoztam, halk

lépteket hallék közeléni; azt hittem, hogy belahol, így erősen dobogott a szívem s arcomon hideg izadáság ütött ki.

A léptek szobám ajtaja elé értek. Már szinte megvált az idő. Behunytam a szememet s egyszerre hideg nják érintését érzém homlokomon.

Horstense néniem állott előttem.

— Vendégeszeretethez fordulok, kis grófnéim; reméltokos gyórtörnek, ideges vagyok s fáj a fejem. Nevezz ki, de adj helyet itt szobádban.

Midőtt szóllhattam volna, birtelen nagyon hangosan egy kis trünetet elbeszélésbe kezdett.

A halk léptek, melyek már az ajtóig jöttek, most lassan eltávoztak s én keservesen zokogva borultam a vén leány karjai közé . . .

— Ez aztán nagygyámam, — kérdi Louisette nagy szemeket mereszve, — és aztán?

— Aztán? . . . Samu! Ez az egész, édes gyermekem. Másnap a kapitány elutazott és soha sem látam többé.

A kis asszonyka elgondolkodott s álmadozva nézett ki az ablakon.

— De, édes nagygyámam, hogyan tudta védeni, édes nagymamám; hiszen kegyed semmit sem hibáztott; hiszen a kapitány mezeisége felháborította kegyedét s Horstense néni közbejelenés fölösleges volt.

— De, édes gyermekem, — szolt a marquisné, megölelvé unokáját, — ha de elfeledtem meg nekem megmondani, hogy Horstense néni, mikor bejött hozzám, nyitva találta az ajtómat. . . Lásd, néptől védelmezem én Erzsémet!

hivatások hívatások voltak. Egy-mező este a szász ügyelet felkövetelői szakszótálya az „Ulrich Hutter” művelőjének történelmi drámát, mint alkalmi darabot adta elő a városi színházban.

— **Dalestey.** A Brassói Magyar Dalárda nov. 24-iki zártkori dalestélyének udorsá a következő: 1. Szégyli J.: Barát! Köljön; — férfiak; 2. Antokhefer K.: Az unatkozó harang; — vegyes kar; 3. Alard D.: Ábránd „Troubadur” operából; — hegedű előadja Grünwald Szidi k. a. 4. Gaál F. és Graisinger J.: Magyar népdalok; férfiak; 5. Jaschik Gy.: Az ének desztés; a muzika; vegyeskar zongorakísérettel; 6. Grety A. E. M.: Az Gr-szeg; férfiak; — Musor lejárt után táncok k. vetkies cigányzene mellett. Előjátj: személyjegyzék 1 fnt; családjegyzék 3 személyre 2 fnt 50 kr; tanulójegyzék 50 kr. Az estély kezdete fél 8 órakor.

— **Brassó legnagyobb látványossága.** Mikor Honecz ur, a gazdag szász paraszt a vásáron magának kirtóskalapot vásárolt — mert hat tehetete — s egy vonult be falujába, nem kevesebb bál-műloja akadt, mint akadt a busztor szának felállított — s hirdető asztalján a kereskedők csodáinak, a bámulók két olyának is akadtak, a kik azt hiszik, hogy a nemes tanács a régebben divatozott polgértól (nem lecsúszd meg!) akarta újra behozni, csak modernben alakban. Vannak azonban olyanok is, a kik tudják, hogy miakarlenni az az árboez-utskó s ezek aztán szánalmasan monolgynak a Honecz ur ezillandó fölött való mondogatják: ugyan, ugyan! . . . No de szép! s sen hozzászoknak a bizarr látványhoz is, a földölör csak az, hogy minél jobban frekvenciát az az izé, hogy a tanács is, a vállalkozó is megtalálja az ő szánadást a monopoliánnál.

— **Műkedvelői előadás.** A brassói magyar protestáns ifjókony ügyelet — mint már korábban jeleztek — november 16-án 17-én az új Vigadó nagyszobájában műkedvelői előadást rendez, sőt hozaték ezuttal felújított a felújított boházata, a „Szármak nek arábiás”, melyben közreműködnek: Bező Imrény, özv. Dabóczy Albertné és Damján Zoltánné urölgyök, Honigberger Helén és Reich Vilma kisasszonyok, továbbá Fodor Sándor, Krbek Antal, Choinoki Károly, Valtér Béla, Binder Jenő és Magyar Endre urak. Mint látjuk, oly szereplők működnek közre az előadásban, kik a siker teljes biztosítékát nyújtják, s mert máreszt az előadás jövedelme a szegény gyermekek karácsonyi felruházására lesz fordítva, óhajthatók, hogy közönségnek minél nagyobb számban vegyen részt ez estélyen. Még megemlíjük, hogy előadás után a kis teremben táncol lesz.

— **Intánczia Kossuth Ferencnek.** Kossuth Ferencnek, a ki mint egy fejedelmén azóta körül ezt a meggyőződést honlított, Szegeden meg esett, a mi csak a fejedelmeké szokott megtörténni — kényvnt dobott a kocsijába. Ködönös, öreg paraszt volt a kényvnyozó és Kossuth Ferenc bizonyára meghiúsított agyallotta ki a drónyi búttakkal teleított papírozt. A meghiúsított azonban hamarosan kellenetelen meglepetéssé változott át: Az intánczián-ól ayalv ugyanis az az alázatos kérelmekkel járult Kossuth Ferenc kezébe színe elő — lenne szives neki közönséges pengőre beváltani a Kossuth-bankot, melyekből tisztességes summányt őriz odahaza a ládájában.

— **Felolvási estély** tartottat vasárnap este az iparos ifjak önképző egyetében, szokott szépségű vendégközönség jelenlétében. Ez alkalommal Trócs Ferenc előadott rövid, szépen megírt új történelmi írók: Hódos szavalt: „Táldi Máté és Arany János”, utána pedig Mihály János énekelt két d. („Ott, hód a Mátra . . .” és „Oh, de jó . . .”). Az ének felolvasása után, ki. Az előadott szakkál” ezimú humoroszen mutatja be a zomarkai élelemeséget, Tóth Sándor szavalt a következőt: „Szeged szeged” (Petőfőfő). Nagy hatást keltett Bartha Emil egy monológ előadásával: „Házassági ajánlat” (Gárdonyi) s erre egy Háy János és Győrfi Lajos által énekelt dalt („Csendes völgynek mely ólén”) zárta be a műsort, melynek minden egyes pontját tussal és éljennel jutalmazta a hallga ósag.

— **Felgatól ólah lapok.** A vázai fogház híradók lakói — úgy látszik — megunták a tarokkpárt és egy kis frissen szült politikai hírvagyót

lak, hogy az egyhangúságot némileg ellensúlyozzák. Hogy, hogy nem, sok furlanggal de még sem elég rüfifüfűvel kieszelték, hogy megkerüljék az igazgatóság figyelmét s kijátsszák a felügyelő személyzetet. Mintlgyok csak a kimenő leveleket szokás a fogházigazgatóknak megmutatni, de a beérkezőket nem, s ezáltalán arra használták fel a vázai fogház bukársai háttér, hogy lelel-bontakban Magyarországra küldjék őket csak este be, s hogy feljűnő na kijelölt ípekett csak megvárakoznak, hogy ez ügyben intézkedjék fel-feltes hatóságának küldötte fel a selyem-írást.

— **Udel-kvartett.** Az érdeklődést várt, híres Udel-társaság csatorók delánt érkezik Brassóba s a pályadvaron a kedves dalárda-csapat a brassói szász férfieleget fogja őja, a mi szintén joe annak, hogy nem közönséges zenekerek fognak este a Központi szállodában debütálni; de ha ez nem volna elég, ott vannak a helyalrők: Kozák 3 fr, zongora 2 fr és 1 fr 50 kr, karzati előlök egyike egyen készűl, melytel a posta-keszítő, menetekben is lehet táviratolni. A másik tálmány pedig arra van íratva, hogy megalkalozza a vasúti szerezkeségekkel. Tamás Kozák 30 fr, Kozák 20 fr, földszint állólök, ha két vonat egy vagányra szennőzik (rohog egyáltalán, megallítja a vonatokat). Egyéb vasúti beszállók alkalmával egy mas kocsikkal bármely vasúti azonnal megallathatja a vonatot. Tamás az angol konyvnyal is fűz ípekett tálmányban bemutatásra, díltelők estekeztetésre. A tálmányok, mint a tenetűből látható, igen nagytönségűek, fűtőve, úgy — bevárnk.

— **Behozatall. Hálalom.** A kereskedelmek m. kr. miniszter a Geleria és Bakovicsa nemelő korleltőlök és közszébelő származó árukra, nézve elrendelt behozatall tilalmat a helygymintákra által egyetelők a geroszákó Rohány, Kismunka és Zirc város polgárai a helygyminták kiterjesztése, minthogy nevezett kerületi hivatalosan kolerásegeknek nyilvánították.

— **A halott ezár Pétervára** érkezése. Szász-eközre nemet neptőme föltűtö meg nov. 13-án azokat az utazikat, a melyeken H. Sándor ezár gyászkeszítőre végighát át. Ez utazók mindenfelé égték a gyászfátyallal bevont zöldalpak és kómor, fűstölög lángek csapdákalt be az aldozati eszéskölök. A temetési meletben elől vittek a Romanov ház asztalját és a város ládát be fogott a eszszár ház eszszével. Utol karöltö verekők, gyászba öltözötte, a meghlt ezár kedvenc páriáját. A ezár testét a vasútnál 8 óra lál volt gyászátfalatka helyeszték s aztán megindult a menet, melyben elől lépdelt a metropolita az orosz páspálgál. Közvetlen a koporsó után lépdelt a szomorúan báluló tőzsé szemei elől H. Miklós ezár, korálvibe a nagyszeregeztőlök és az idegen hercegektőlök. Az Iszák székesegyháznál, a káptal templomnál és az Antsekov-palotánál a menet megállt; mind e helyeken gyászisteniztelelt tartottak és újra beszentelték a holttestet. Ezer gyászkeszítők esátkoztak a menethez az özvegy ezárné, a nagyhercegnék és az idegen hercegek. Így haladt át a menet a Néva folyón a Péter Pál-erdőbe, melyre fölmentek a fekete gyászalpakban és sötét színekű ruhákban, míg a ezár holttestét elől nem helyezett sírbóljába.

— **Nem lehet!** Lucacia Péter bukársai m. nek panaszoktól, a „Trümbán”, hogy ő Vácra utazott a vártólhoz, de nem beszállított be. Sír-gyóztott az igazgatóügyi miniszterhez de nem kapott választ. Azt hízi, hogy Ungváriban nincs igazgatóügyi miniszter, azért nem kapott választ. Mi meg azt hisszük, hogy a sok szövia megnehezt előbb utóbb a foglyok helyezett.

— **Csalással valódt** gróf Sch-né, gazdag szatmármegyei özvegy asszony, esálat minél jelentette fel a budapesti bűntörvényszéknek a Porzsegyes és Lengyel grófok, a ki azelőtt hercegnőül veszi és ezen a címen egy Szatmár Odón-nál nevű asszony közreműködésével titózetőre forított esálat volna ki tőle. A lengyel gróf elő-

kelő lakást, fogatát és inasokat tartott, valójában azonban, mint a panaszosn állítja, csak szálharmokból állt és már bőv asszonytól esálat ki pózt látszólag esálatk.

— **A ezár esküvője.** Már véglegesen elhatározott, hogy H. Miklós ezár mindjárt a gyászmenekesek után, legkésőbb az 16-26-kan, de lehelőleg az 20-ig meztörtört esküvőjét. Alkix hercegnővel, most már Alexandra Feodorovna nagyhercegnővel. H. Sándor, a halála előtt való este nyilvánította ezt az elhatározást. Az esküvő minden popta nélkül megy végbe.

— **Vendég.** A Müncheni Miklós József Szavot 5 évvel ezelőt Miklós Lázó jöndvő szavzának fia felteveszelenen elverte s aztán a Dunába doblta mint halottat, a honnan szerezte folyón azonban kimenekült. A holttest a vasárkallom fel a lezámolás napja. Miklós József Szavot fia ugyanis delánt öszjött Lázovál a vasáron s emlékeztette akkori tetteit, majd késő rántott és Markovits Lázónak minden akkori üdéséet hatalmas szamszókat adott Aztán elmentek. A megkéslet felig halva vittek haza, hol reggelre va loszínűleg kiment.

— **Az ellopott könyvtár.** Tisza-Eszlárban, mint unan írják, ott paraszt ember befört a róm. kath. egyház könyvtárába és ottan háromszáz forint értékű könyvet ellopott. A tolvajok ellopástuk alkalmával azzal védekeztek, hogy nagyon szeretik olvasni, azért vitték magunkkal a könyveket.

— **Agonyból ólah popta.** Kunavonban, Maczódzina egyik városában, mint Belgrádból írják, egy fanatikus paraszt rálót istenisztelést közben a templomban Ára Jovanov bolgár pópára, a ki az elől elöl halott reggött esálat. A gyilkos Szerbiába menekült.

— **Ismét bányakatasztrófa** adt hírt a táviró. A bruxi Pál-társaság szombat este a bányalevele fölröbölt s az ott dolgozó munkásokat megölt. A robbanásnak iszonyu ereje volt, úgy hetszáz méternyire pusztított vízszíntesen, s nola a tőrűn majdnem négyeszt méter mély, a szellőztető akna telejtől is telepte. A robbanás tízekilenczét nyolczat megölt, majdnem mind szűnő égett. Nyolczat kórállók felölőg esmelek voltak s tízmozgoly ára szűnő halottak voltak. A halottak közül csak ööt tudtak fölhozni, a többiek a gyilkos levegőben nem fértek. Most befalták a tárnát s a tűzengy koronánál égett halott ott maradt a föld alatt. A bánya a lipessi hirtelbánk.

— **A rozsás bót.** Prágában általános a részvét dr. Schwarzkopf Nátlán kerületi orvos halálán, a melyet egy végtetes baleset idézett elő. A szől elordra a minap az utcán valakinek a kalapját s dr. Schwarzkopf éppen akkor nyúlt erre, a mikor gazdája a bójával akarta megakasztani. A bót rozsás vége megkérőzölte az orvos kezét, a mely csak annal megfogta. Végmértézet konstnatik, operációk kellett végezni, de ezzel sem menthették meg a betegét, a ki végre is meghalt 40 éves korában.

— **Magvak.** (Haldok Ignác jöndvőse.) A magforgalom a lefolyt hétén igen esékély volt, és mondhatni, hogy ilyen számszerűen már régen nem volt esékély. Nyilvánvalóan az a tény, hogy a magvak igen kálforból nem kevés eladottak, de az ilyen nagy mennyiségben előforduló közönségesek elhelyezhetők nem voltak. Luczemából törtétek herceztetés kölések, a mi kedvező jelnek mondhatatik. Az előző évhez képest az olasz és francia jó termésű, a mi nagyszemű kvalitásunk egytőben részese. A több magvakból a forgalom az időszezők képest igen kisny volt. Eladottak, Nagyszemű, közönszű fűhere 8-70 frton, közönszű fűhere 60-62 frton, bálvő fűhere 56 frton. Kítűnően tisztított luczemű 50 frton, jó közönszűségű luczemű 40-42 frton.

— **Mariano, a losy borbély.** A milánói oftalmológus meglepetősen hírtől borzongatott, miután este az orkény egyik esékélye az orszáslán-szelidítő. Egy milánói borbély, név szerint signor Mariano, tőzöz hírtől fogadtat az orszáslán-szelidítőre, hogy betegye vele a lenevadk estekeztetve, szatvált költőle. A borbély esékélye az olaszok nem megborítva, úgy hogy csak egy kareolász sem esék az areán. Ha ezt megteszi, kap tízezer lírát első értékben; ha azonban az orszáslán-szelidítő, akkor 6 tízezer lírát. Vasárnap dől elő a fogadás nagyszámú kívánság publikum, és nagy versengés orszáslán-szelidítőre. Mariano mestermunkát végzett: négy pere alatt megborítva az orszáslán-szelidítő és megnyerte a tízezer lírát. Az orszáslán-szelidítő esékélye az olaszok mezeztantak, csak kívánságban rezték a rendkívüli munkát. — Milánóban ezennel hírt szérin: az orszáslán helyett Marianót fogják megutagítani, mert 6 sokkal nagyobb látványosság, mint az a négy orszáslán, a ki nem eke meg.

Kisírótlók jöndvőse:

A „Brassó” nyomdája.

